

GLEMMER DU

TÅRNBY KOMMUNES LOKALHISTORISKE TIDSSKRIFT

MARTS / APRIL 2019

HUSVILD PÅ UGANDAVEJ

Livet i barakkerne - del 1

NUMMER 2 / 2019

Forside:

Husvildebarakkerne på Ugandavej fotograferet omkring 1960. Skuret i midten er til cykler. Det lille kvadratiske vindue i højre bygning giver dagslys i entreen. De første træbarakkerne blev bygget i 1925. Den sidste forsvandt i 1979.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B7208

Du kan se forsidens fotografi på arkiv.dk – skriv nummeret i søgefeltet. Se hvordan du søger på: <https://taarnbybib.dk/sol/betjen-dig-selv-i-lokalhistorien/soeg-i-arkivets-materiale-paa-arkivdk>

Copyright:

Ophavsretten på billederne og illustrationerne tilhører Tårnby Stads- og Lokalarkiv, en anden institution eller en professionel fotograf. Fotografierne må ikke bruges i andre sammenhænge uden tilladelse. Har du brug for et billede eller en illustration, kan du henvende dig til Tårnby Stads- og Lokalarkiv.

For enkelte billeder har det været umuligt at finde frem til den retmæssige ophavsretsindehaver. Dersom Tårnby Stads- og Lokalarkiv krænker ophavsretten, er det ufrivilligt og utilsigtet. Såfremt du mener, der er materiale, der tilhører dig, bedes du derfor kontakte bibliotek@taarnby.dk

Kilder:

Materiale baseret på folketællinger, kirkebøger og erindringer om husvildebarakkerne af Susanne Nielsen, der selv har boet i barakkerne.

Hvis du vil vide mere:

Tjek arkivets del af bibliotekets hjemmeside på www.taarnbybib.dk

ISSN 1397-5412

© Tårnby Stads- og Lokalarkiv 2019

Tidsskriftet GLEMMER DU

Tekst og research: Susanne Nielsen

Redaktion: Lone Palm Larsen

Layout: Anne Petersen

HUSVILD PÅ UGANDAVEJ

Livet i barakkerne – Del I

I hele landet var boligmanglen stor efter boligkrisen i 1908 og Første Verdenskrig. For Tårnby var det tillige småt med billige boliger i 1925. Også selvom boligerne på Søvang Allé var blevet bygget kort forinden. Tårnby Sogneråd bevilligede penge til at opføre flere boliger ud fra arkitekt Svend Møllers skitser. Barakkerne afhjalp i over 50 år et boligproblem for mange familier. I dette Glemmer Du vil vi se nærmere på barakkernes nyere historie. Foruden erindringer om livet dér er det også fortællingen om de mange mennesker, der rejste væk fra landet for at finde en bedre tilværelse i byen.

Susanne Nielsen – født 1966 – med sin dukkevogn på græsarealet mellem bygningerne. Skurene til lejlighederne er i baggrunden. Fotograferet før den 1. september 1970, hvor billedet blev fremkaldt.
Foto: Tårnby Stads- og Lokalarxiv, B7455

SUSANNES BERETNING

Susanne Nielsen har sammen med sin familie boet omkring 9 år i barakkerne på Ugandavej. Sammen med sine morbrødre har hun husket tilbage – efter bedste evne – på den tid, hvor familien boede i barakkerne. Det er blevet til en erindring, som sammen med undersøgelser i kirkebøger og folketællinger er blevet

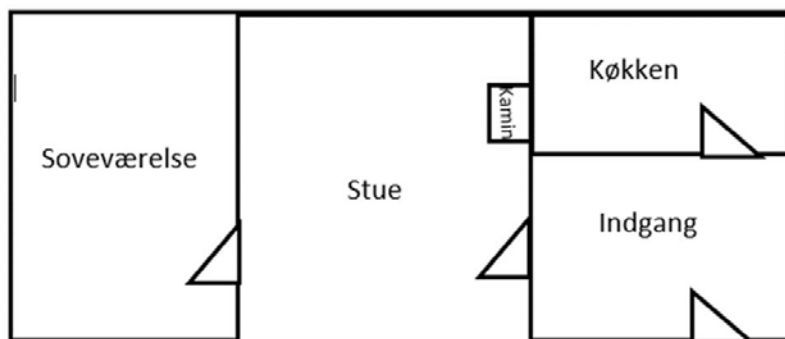
til en omfattende og spændende fortælling om nogle af dem, der har boet i busvildeboligerne.

Omkring år 2010 begyndte jeg at slægtsforske i min familie. Jeg er efterhånden nået så langt, at jeg syntes, at jeg ville gå lidt dybere ind i de lidt mere personlige historier om min slægt. Jeg blev født, imens min

familie boede i husvildebarakerne på Ugandavej i Tømmerup på Amager. Efter mange undersøgelser gik det op for mig, at det sted, hvor jeg er født, og hvor min familie boede igennem ca. ni år, er en hel del underbelyst. Af samme grund besluttede jeg mig for at nedskrive det, vi i min familie kan huske om stedet.

Min mors familie stammede fra Nordjylland omkring Ålborg. I 1947 blev min mormor og morfar gift, da deres ældste datter var tre måneder gammel. De fik i årene 1947-1958 syv børn - fire piger og tre drenge. Omkring 1960 havde de et hus i Søndergade midt i

Ålborg. Min mormor passede børnene og havde lidt jobs rundt omkring med at gøre rent. Min morfar arbejdede på et slagteri. I maj måned 1960 valgte de at rive teltpælene op for at flytte til Storkøbenhavn. Deres ældste datter, som på dette tidspunkt var 13 år, fik lov til at blive boende i Ålborg hos sin farmor og farfar. Hun ønskede at gøre sin skolegang færdig og var nok også tæt knyttet til sine bedsteforældre. Når man kigger tilbage i tiden, så har det været meget brugt i vores slægt, at de ældste børn er vokset op hos bedsteforældrene. Så for dem var det helt naturligt, at hun blev i Ålborg.

Plantegning af lejlighed nr. 11 på Ugandavej, hvor familien Nielsen boede fra omkring 1962 til 1970. Der var kun vinduer til den ene side – to vinduer i stuen og to i værelset samt ét i køkkenet i gavlen.

Tegning: Susanne Nielsen

Den i 1960 nye lufthavnsbygning i Københavns Lufthavn, som før 1939 hed Kastrup Lufthavn. Den nye bygning betød også nye arbejdspladser til både kvinder og mænd – især til dem, der boede i kommunen.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarliv, B4460

Min ældste morbror opholdt sig på et bosted fra omkring 1959, da han var 9 år gammel. Han blev altså også i Jylland, da resten af familien flyttede til Sjælland. Han blev på bostedet, Hammer Bakker, indtil han fyldte 18, hvorefter han fik en lejlighed og invalidepension og har egentlig mere eller mindre klaret sig selv siden – med familiens hjælp. Først da han var omkring 30, flyttede han også til Amager.

AT BLIVE HUSVILD

Min mormor og morfar flyttede altså med fem børn i alderen 2-11 år gamle. Ret hurtigt valgte de at købe et hus på Amager. Begge havde da fået arbejde. Der gik ca. to år, hvorefter de ikke længere havde råd til at blive i huset. Det har muligvis været, fordi min morfar havde mistet sit arbejde på det tidspunkt. Hele hans arbejdsliv ernærede han sig som ufaglært specialarbejder. Samtidig var min mormor blevet ansat i Kastrup Lufthavn.

Hun var ansat til at gøre rent. En dag kom fogeden for at sætte familien på gaden. Dette nægtede han dog, da han så, at det var en familie med fem børn. Det endte så med, at kommunen tilbød familien, at de kunne få en lejlighed i husvildebarakkerne på Ugandavej i Tømmerup på Amager. De blev tilbudt bolig nr. 11 og flyttede hurtigt ind. Året var 1962. Fire år senere blev jeg født, imens familien boede i barakkerne. Derfor er det følgende set med et barns øjne og med erindringer fra de øvrige i familien. Min mormor og morfar først flyttede fra barakkerne i 1971. De boede altså derude i ni år. Det lyder i mine ører til at være lang tid at bo i en husvildebolig. Særligt eftersom min mormor kort tid efter blev tjenestemandsansat i lufthavnen og fik en stilling som oldfrue. Det vil altså sige, at hun er mellemløbet med et vist ansvar og en ganske god indtægt. I de år de boede i barakkerne, fortalte hun aldrig nogen i virksomheden, hvor hun boede. Det har jo nok været kendt, men man talte bare ikke om det. Da hun som 60-årig i 1984 gik på efterløn,

havde hun været ansat i 22 år. De 20 år af dem som oldfrue. I de første år arbejdede de hårdt på at få afviklet den gæld, der var fra det hus, de havde boet i. Da de endelig flyttede fra barakkerne og ind i en almindelig lejlighed i Tårnby, var gælden betalt, og de havde endda økonomi til, at min mormor fik kørekort, og de købte for første gang en helt ny bil.

BARAKKERNE FRA 1962 TIL 1971

Det kan lyde som om, min familie boede dér i lang tid. Der var dog familier, som boede der i lige så lang tid og nogle i adskillige årtier. Den familie, vi kendte bedst, var familien Andersen. De flyttede dertil i 1945 og flyttede først derfra omkring 1975. De boede altså i barakkerne i omkring 30 år. De var en af de sidste familier, der flyttede få år før, de sidste barakker blev jævnet med jorden. I 1971 blev der afholdt en brandøvelse, hvor man satte ild til en del af boligerne. Da den sidste beboer døde omkring 1980, fjernede man de sidste bygninger.

Der bliver holdt barnedåb den 29. oktober 1966 for Susanne Nielsen. Festen holdes hos mormor og morfar i barakkerne nr. 11. Hendes morfar, Børge Marius Nielsen, holder Susanne. Hendes mormor, Esther Dorthea Olesen, gift Nielsen, står ved siden af med forklæde på.
Foto: Tårnby Stads- og Lokalarliv, B7456

Da vi boede der i 1962-1971 bestod barakkerne af fire træhuse med fire til fem lejligheder i hvert hus. Der var således plads til 17 familier i alt. Vores lejlighed bestod af en indgang, en stue, et soveværelse samt et køkken. Uden for var der træskure med et fælles

såkaldt lokum. Ud over disse beboelsesbygninger var der et muret vaskehus samt tre små skure med plads til alverdens rod. Da vi flyttede ind, var der derudover et pissoir. Det blev dog senere fjernet, da der var nogen, der havde malet et hagekors på pissoiret.

Husene var placeret i en firkant, så der var en græsplæne i midten. Midt på græsplænen var der placeret en sandkasse, som vi børn havde meget glæde af om dagen - og de voksne om aftenen. Det var ofte et samlingssted for de voksne, når børnene var lagt til ro.

Det var ikke usædvanligt, at de familier, der boede dér, var temmelig børnerige. Jeg vil gætte på, at der nok har boet omkring 100 personer i disse 17 lejligheder.

BARAKKEN SOM ET HJEM

Det var selvfølgelig ikke i alle boligerne, at folk boede i mange år. Nogle af lejlighederne havde naturligvis stor udskiftning. Jeg har som voksen undret mig en del over, hvorfor nogle familier boede der i så lang tid. Hvis man i dag bliver husvild, så gør man vel, hvad man kan for hurtigst muligt at få nogenlunde styr på sin boligsituation, tænker jeg. Som barn opfattede jeg det ikke som om, vi var nogle stakler eller mindre værd end andre – og det gør jeg egentlig heller ikke i dag. Men sådan har det om-

givende samfund måske nok set på os. Det har sikkert også, blandt nogle af de voksne været forbundet med skam at bo i barakkerne. Jeg tror, at specielt min mormor var skamfuld over, at de var nødt til at flytte i husvildebolig. Vi har dog altid talt meget om den tid, vi boede der. Det var trods alt en stor del af vores barndom. De fleste af min mormor og morfars børn ser i dag barakkerne som deres barndomshjem, da de jo voksede op på stedet og først flyttede derfra som voksne.

Jeg har en voldsom stor tryk-følelse, når jeg tænker tilbage på, hvordan jeg som barn syntes, at det var at bo og leve i barakkerne. Der var et helt utroligt sammenhold de fleste familier imellem. Det var nok lidt ligesom et lille landsby-samfund for sig selv med en helt anden verden udenfor. Der var en del af de familier, der boede i barakkerne samtidig med os, som forblev familiens meget nære venner i mange år. Det var også sådan, at man efterfølgende fulgte meget med i, hvad der skete i de fleste familier, selvom de blev spredt ud over det meste af Tårnby og Kastrup.

Selv i dag taler min familie meget om det, hvis de møder ”nogle af dem fra barakkerne”. Et par af mine morbrødre har endda stadig venner, som de lærte at kende i barakkerne. Når jeg tænker på stedet, tænker jeg på et sted, hvor der altid var en masse voksne til at tage

sig af os børn, hvis ens ”egne” voksne var optaget af arbejde eller andre gøremål.

Selvfølgerlig boede der en masse farverige type mennesker derude – også nogle som både stjal og drak, men det var ikke noget, man som barn tænkte over.

Ofte var det børnerige familier, der boede i barakkerne. Det betød, mange legekammerater. Det landlige, ubebyggede område rundt om Tømmerup landsby gav mange legemuligheder. Kurt Nielsen, Susannes morbror, sidder på rækværket. Bag ved børnene var et hønsehuse, der hørte til fru Andersen i nr. 15. Fotograferet omkring 1962-1967.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B7445

Børge Nielsen, Susannes morfar, løber bag ved skurene, som hørte til lejlighederne. Fotograferet i tiden fra 1967 til 1971.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalkiv, B7451

Der var et par af familierne, hvor den voksne var enlig mor med en stor børneflokk, og de har vel på den tid ikke haft andre muligheder end at bo der for at blive mere eller mindre forsørget af det offentlige. Vi er jo på en tid, hvor det endnu ikke var så almindeligt, at kvinderne arbejdede, hvis de havde børn.

Det har sikkert været lidt af en opgave for mine bedste-forældre at holde deres børn på ”dydens smalle sti”. Så vidt

jeg ved, lykkedes det til fulde. Jeg har aldrig hørt om, at deres børn stjal eller lavede lignende ulykker. Det værste, der skete, var nok engang min mormor og morfar skulle i byen uden børnene. Børnene fik besked på, at de skulle blive hjemme og ikke måtte gå ind til naboen fru Andersen, hvor der næsten altid var mange mennesker, der drak. Fru Andersen drak sjældent selv, men hendes børn var halvvoksne på dette tidspunkt, og hendes hjem var tilholdssted for en masse unge

mennesker. Da min mormor og morfar kom hjem hen på aftenen, var børnene der ikke. De nåede lige at låse døren op, så banker det på. Uden for står der to betjente og siger, at de har stoppet deres ene søn på en knallert lidt oppe af vejen med en kasse øl imellem benene. De kunne så fortælle, at det i hvert fald ikke var dem, der havde sendt drengen afsted efter øl, da de jo lige var kommet ind af døren. Det kunne de aldrig finde på. Det viste sig da også, at børnene var listet ind til fru Andersen, da min mormor og morfar var kørt tidligere på aftenen.

SAMMENHOLD

En af de tidligste historier, som jeg har fået fortalt, fra barakkerne kommer fra min morfar. Denne historie beskriver måske meget godt det store sammenhold, der var familierne imellem:

Min morfar var lidt af en ”festabe” og holdt meget af at få sig en fyraftensøl. Få dage efter, at de var flyttet ind i barakkerne, var han en dag på vej hjem fra arbejde og fik lyst til en øl på Løjtehus. Løjtehus

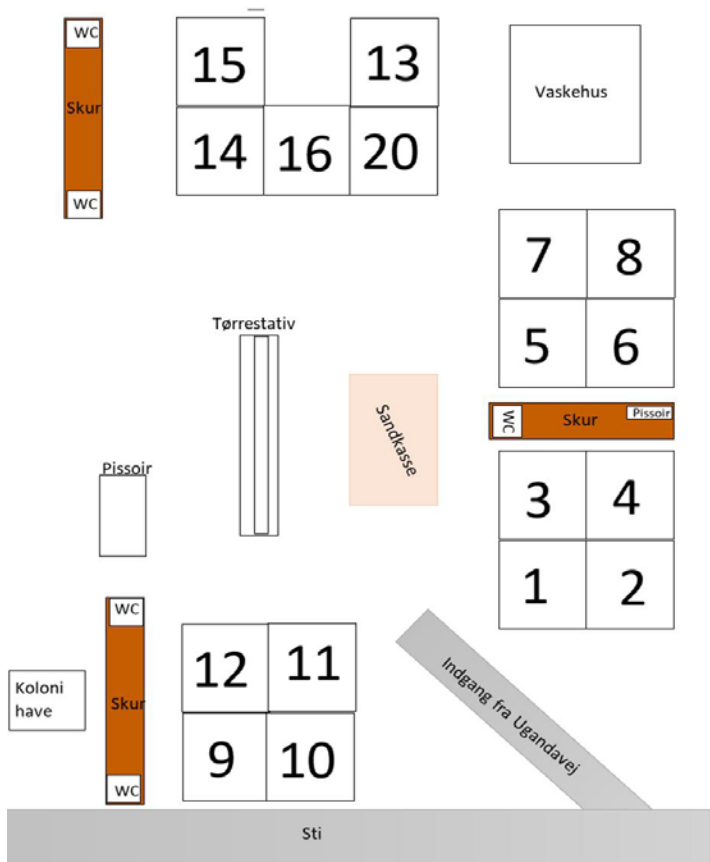
er et værtshus og restaurant, der har ligget på Løjtegårdsvej siden 1934. Han nød sin øl og lige pludselig af en grund, som vi ikke kender, var der en mand, der så sig sur på ham. Vores morfar var en person, der satte pris på at være midtpunkt i forsamlinger og har måske været lidt højtråbende, men han var dog aldrig aggressiv på nogen måde. Jeg har faktisk aldrig set ham løfte en hånd mod nogen. Hans børn siger da også, at de aldrig er blevet revset, som det jo ellers var mere almindeligt at gøre på den tid, hvor de voksede op. Tilbage til den omtalte episode på Løjtehus. Den fremmede mand rejste sig for at slås med vores morfar. Ved et andet bord sad en lidt yngre mand, som vores morfar ikke kendte og ikke mente at have set før. Den fremmede mand rejste sig for at stille sig i vejen for den første mand, hvorefter han sagde til ham noget i stil med: ”Hvis du vil slås med ham, så skal du slås med mig først”. Manden, der ville slås, skyndte sig derefter at forlade Løjtehus. Morfar kiggede undrende på den fremmede og spurgte ham om, de kendte

hinanden. ”Det tror jeg ikke”, sagde den fremmede, ”men er I ikke lige flyttet ud i barakkerne?” ”Jo, det er rigtigt nok”, svarede morfar.

”Ingen skal røre dem, der bor

i barakkerne”, sagde manden derefter. Det viste sig, at morfars redningsmand hed Svend og var søn af deres nye naboer familien Kristensen.

Husvildebarakkerne Ugandavej

Boligerne nr. 9 til 12 lå for sig selv ud mod stien, der førte til købmanden. Det var her Susannes mormor og morfar samt farmor og farfar boede. Familien husker bygningerne placeret således med Ugandavej til højre. Tegning: Maria Kjær Kristensen.

MIN MORMOR OG MORFAR

Fra 1962-1971 boede Børge Marius Nielsen og Esther Dorthea Kristine, født Olesen i nr. 11 i husvildebarakkerne. Det var min mormor og morfar. De fik syv børn i alt. Det var dog kun de fem af dem, der boede hjemme, da familien flyttede ind i barakkerne. Børge og Esther blev gift den 12. juli 1947 i Øster Hornum Sogn.

I 1960 flyttede Esther og Børge til Tranehusvej ved Tømmerupvej. Min morfar ernærede sig mest som jord- og betonarbejder hos Danalit, mens min mormor mest havde rengøringsarbejde. Da de flyttede ind i barakkerne, havde hun fået et afløserjob i lufthavnen. Efter kort tid blev hun fastansat og fik en ledig stilling som oldfrue, som hun bestred indtil 1986.

BØRGES FAMILIE

Børge blev født den 19. juni 1923 i Øster Hornum Sogn i Ålborg Amt. Han blev døbt den 19. august 1923 i Godthåb Kirke i Øster Hornum Sogn. Børge var søn af Jens Marinus Nielsen og Dorthea Frederikke Nielsen, født Christensen. I 1925 boede familien i Svenstrup ved Ålborg, og Jens var arbejdsmand. I 1930 boede familien i Store Restrup i Sønderholm Sogn ved Ålborg. På dette tidspunkt var Jens landarbejder. Børge blev konfirmeret den 3. oktober 1937. Familien boede stadig i Store Restrup.

ESTERS FAMILIE

Esther blev født den 29. august 1924 i Ellidshøj Sogn i Ålborg Amt. Hun blev døbt den 9. november 1924 i Støvring Kirke i Ellidshøj Sogn. Hun var datter af arbejdsmand Peter Olesen og Agnethe Kristine født Jensen. I 1925 og i 1930 boede familien i Hæsum i Øster Hornum Sogn ved Ålborg. Esther blev konfirmeret den 2. oktober 1938 i Godthåb Kirke i Øster Hornum Sogn.

De havde altså begge to fast arbejde i alle de år, de boede i barakkerne. Min mormor endda som tjenestemandsansat.

I 1971 flyttede de ind i en lejlighed på Spicas Allé. Kort tid efter købte de huset. Det var dog svært at få det til at løbe rundt, så de solgte huset igen omkring 1974. Derefter flyttede de til Kongelundsvejen 457 og i 1979 til Almegårds Allé 39 i Allégården i Tårnby.

I 1980 fik de en lejlighed på Blykobbevej 60, hvor de boede resten af deres liv. De var meget foretagsomme, og Børge trådte efter få år ind i afdelingsbestyrelsen i Allégården, hvor han var medlem i en del år. Den 1. februar 1985 startede Esther og Børge en pensionistklub op for pensionisterne i Allégården, hvor de blandt meget andet arrangerede bankospil, Tysklandsture,

Freddy Fræk underholder uden for Lanners supermarked på hjørnet af Blykobbevej og Tårnbyvej. Det er fotograferet i 1973.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalkiv, B7139

julefrokoster og sommerskovture. Børge var formand for klubben, indtil nogle år før han døde i 2002. Esther var kasserer indtil omkring 2005. Klubben nåede at fejre 25 års jubilæum, inden den blev nedlagt for få år siden. Da Esther gik på efterløn i 1986 fra sit job i lufthavnen, var hun i en del år ansat som oldfrue i Allégårdens selskabslokaler. Hun stod for udlevering af nøgler, opsyn med lokalerne samt rengøring efter fester. Dette lille bijob havde Esther, indtil hun fyldte 74 år. Børge var også imellem de første, der var med da de årlige loppemarkeder startede op. Det var på parkeringspladsen bag det daværende Laners Supermarked. Dengang var der 5-6 boder med loppeting, og i dag er parkeringspladsen godt og vel fyldt op af kræmmere, vel 50-60 boder vil jeg tro, bag det nuværende supermarked Meny.

Børge døde den 10. februar 2002. Han blev bisat på Tårnby Kirkegård. Esther døde den 3. januar 2018 på Hvidovre Hospital. Da hun døde, boede hun stadig i samme lejlighed i Allégården, hvor de

havde boet siden 1980. Esther og Børge fik syv børn.

Birthe Dorthea Nielsen født den 13. maj 1947 i Hæsum, Øster Hornum Sogn ved Ålborg. Hun blev døbt den 3. august 1947 i Øster Hornum Kirke. Birthe blev boende ved sin farmor og farfar i Ålborg, da resten af familien flyttede til Sjælland og besøgte sine forældre i skoleferierne.

Conny Agnethe Nielsen født den 8. november 1948 i Guldbæk i Øster Hornum Sogn ved Ålborg. Det er min mor. Hun blev døbt den 16. januar 1949 i Godthåb Kirke i Øster Hornum Sogn. Conny var som 15-16-årig kæreste med John Andersen fra nr. 12 i barakkerne. Omkring 1981 fandt de sammen igen. De boede sammen, indtil John døde i 1995. I 1981 fik de min lillebror Jan sammen.

Som 17-årig var Conny en kort overgang kæreste med Svend Kristensen fra nr. 9 i barakkerne. Hun blev i det forhold gravid med mig. Jeg blev født den 13. august 1966 på Rigshospitalet i København. Jeg blev døbt den 29. oktober 1966

i Tårnby Kirke. Vi blev boende hos min mormor og morfar indtil 1969, men fortsatte selvfølgelig med at komme flittigt på besøg i barakkerne i de følgende år. Faktisk helt frem til 1975.

Jeg blev passet i privat dagpleje på Ingstrup Allé. Når jeg var hjemme, blev jeg passet af min mormor og morfar, når min mor var på arbejde. Min seng stod da også ved siden af deres i stuen. Når min mormor og morfar ikke var hjemme, så tog fru Andersen i nr. 12 sig af mig. Alle min mormor og morfars andre børn sov i køjesenge i det ekstra værelse, der var i lejligheden.

Conny blev gift med Gunnar Kjær Rasmussen, kort før jeg skulle starte i skole i 1973. De blev dog separeret igen i 1981. De blev faktisk aldrig helt skilt, så da Gunnar døde i 2009 var de stadig kun separeret.

Conny døde den 15. oktober 2017 på Hvidovre Hospital af kræft. Det sidste år hun levede, var hun af flere omgange på aflastning på Plejehjemmet på Irlandsvej. Det var også tilfældet, da hun døde. Hun blev bisat fra Tårnby Kirke den 24. oktober 2017.

Bjarne Jens Peter Nielsen født den 1. oktober 1950 i Støvring ved Ålborg. Bjarne blev boende i Jylland, da familien flyttede til Sjælland. Fra Bjarne var omkring 9 år, til han blev 18, boede han på institutionen Vodskov. Bjarne husker denne tid som god, og han synes selv, at han havde det rigtigt godt på institutionen. I alle skoleferierne besøgte han den øvrige familie i barakkerne, så han husker også lidt fra den tid. Da han fyldte 18 år, fik han en lejlighed i Ålborg, hvor han boede i nogle år, inden han til sidst valgte at flytte til Amager til resten af sin familie. Bjarne har ingen børn.

Kurt Nielsen født den 1. januar 1953 i Sønderholm Sogn i Ålborg Amt. Han blev døbt den 21. juni 1953 i Vejgård Kirke i Sønderholm Sogn ved Ålborg. Kurt sejlede i et par år, da han var yngre, men langt det meste af sit arbejdsliv, har han arbejdet ved Post Danmark. Han havde et hus på Stevns sammen med sin kæreste igennem 25 år, Anne. Da Anne døde for nogle år siden, valgte han at sælge huset og flyttede hjem til sin mor i Allégården. Kurt har ingen biologiske børn.

Bruno Nielsen født den 24. september 1955. Bruno er helt klart den, der husker mest fra familiens tid i barakkerne.

Det er jo også det meste af hans folkeskoletid, at vi boede i nr. 11. Bruno er aldrig blevet gift og har heller ingen børn.

Børn, som boede i barakkerne i midten af 1960'erne. Yderst til venstre kigger Bruno Nielsen på fotografen. Børnene har lavet en vægtstang så de kunne styrke musklerne. Bag ved børnene var fru Andersens hønsehus. Der var børnerige familier både i 1940'erne og i 1960'erne i barakkerne. Foto: Tårnby Stads- og Lokalarliv, B7446

Marian Nielsen født den 29. oktober 1956 i Søndergade 34 i Vor Frue Sogn i Ålborg. Marian blev navngivet af sin mor den 19. september 1958 i Vor Frue Sogn i Ålborg. Hun blev gift med Benny Nielsen Andersen fra bolig nr. 12 i barakkerne omkring 1974. De fik fire børn, de to af dem født i barakkerne. Marian døde i Bagsværd i 2011 og blev bisat fra Tårnby Kirke.

Bente Nielsen født den 24. april 1958 på Søndergade 34 i Ålborg. Hun blev navngivet den 16. juli 1959. Bente blev døbt den 9. marts 1975 i Brabrand Kirke. Ved dåben tog hun navnet Bente Hanne Nielsen. Senere tog hun navneforandring til Kristine Dorteia Hanne Olesen. Kristine døde den 24. april 2017 på Hvidovre Hospital. Hun blev bisat fra Tårnby Kirke. Bente blev aldrig gift og fik heller ingen børn.

AFBETALING GENNEM TV'ET

Lagermanns Radio og TV var i virkeligheden en blandet landhandel, om man så må sige.

Han havde møbler, hvidevarer og alverdens andre ting. Faktisk mener mine morbrødre, at han ejede hele bygningen. Min mormor og morfar samt et par andre familier købte på afbetaling et fjernsyn med møntindkast hos Lagermann. Mønterne blev så brugt til at betale fjernsynet af med. En gang om måneden kom personalet fra Lagermann rundt til dem, der havde et sådan fjernsyn og tømte det for mønter. Når så fjernsynet var betalt, så fortsatte man med møntindkastet. Disse mønter kunne man så bruge til at købe sofaorbe, lænestole, forskellige hvidevarer eller hvad man ellers skulle bruge af indbo – ligeledes på afbetaling. På denne måde fik min mormor og morfar efterhånden et ganske pænt indbo.

Set i bakspejlet synes jeg, at det var en ganske interessant forretningsidé – også set fra kundernes side. På denne måde tænkte de familier, som ikke havde de store økonomiske muligheder, ikke så meget over, når de skulle betale de månedlige afdrag. Mine morbrødre mener, at der kunne være omkring 200 kroner i

Butiksfacaden ved Lagermanns Radio og TV på Kongelundsvej 305-307. Uden for butikken står der blandt andet nogle lænestole. Fotograferet omkring 1963.
Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B6973

fjernsynet, når Lagermann kom forbi. I hvert fald i vores familie. De morer sig meget over, når de mindes, hvordan de nogle gange måtte fare rundt ved alle naboerne for at se om, de kunne bomme et par mønter, når de ikke havde flere, og der var en god udsendelse i fjernsynet.

Der var dog et par af de andre familier, der fik inddraget fjernsynet igen, når Lagermann kom forbi på de månedlige besøg og fandt et fjernsyn fuldstændig tømt for mønter.

Det, man gjorde i disse familier, var at binde en snor fast i mønten, når så der skulle en ny mønt i efter 1/2 eller 1 time, så trak de bare mønten op og genbrugte den.

MIN FARMOR OG FARFAR

Fra 1943 boede familien Kristensen i nr. 9 i barakkerne. Det var min farfar og farmor, Otto Martinus Kristensen og Solvej Margrethe, kaldet Margrethe, født Mikkelsen.

Formodentlig har de boet der indtil midten af 1960'erne. Alt så i omkring 20 år. Jeg kan dog ikke selv huske dem fra barakkerne, så de er nok flyttet derfra inden eller kort efter, at jeg blev født, vil jeg tro.

Margrethe havde været gift før og var enke, da hun blev gift med Otto.

Margrethe og Otto blev gift den 13. marts 1930 på Løgstør Borgmesterkontor.

I 1930 boede Otto og Margrethe på Rådhusgade 5 i Løgstør,

og Otto var arbejdsmand. Familien Kristensen flyttede fra barakkerne og til Alleen i Kastrup, hvor de stadig boede, da Margrethe døde. Ifølge min mormor var Margrethe meget dårligt gående, da de flyttede dertil og kom aldrig siden ud af lejligheden. Hun fortalte, at både Otto og Margrethe var nogle rigtigt søde og rare mennesker, de har formodentligt været virkelig gode naboer. Otto døde på Plejehjemmet på Irlandsvej i 1979. Da han

MARGRETHES FAMILIE

Margrethe blev født i Salling Sogn den 25. juni 1905. Hun var datter af Niels Kristian Julius Mikkelsen og Martine Katrine Mortensen. Hun blev døbt den 8. juli 1906 i Salling Sogn i Ålborg Amt.

Margrethe blev gift første gang med Martin Peder Kristian Jensen den 23. december 1923 i Salling Sogn. Martin blev født den 16. august 1901 i Salling Sogn. Han var søn af Paul Kristian Jensen og Jørgine Marie Adolfsen. Margrethe og Martin fik to børn.

Jens Kristian Jensen født den 21. april 1924 i Salling Sogn. Han blev døbt den 9. juni 1924 i Salling Kirke. I 1930 boede Jens sammen med Margrethe og Otto på Rådhusgade 5 i Løgstør. Jens blev gift med Kirstine Dulbøl, født Andersen.

Jens var arbejdsmand og døde den 8. juni 1955 på Amtssygehuset i Thisted Købstad. Han blev begravet den 11. juni 1955 på Thisted Vestre Kirkegård. Ved sin død boede Jens og Kirstine på Dr. Louises gade 22 i Thisted.

døde, var han enkemand. Margrethe og Otto fik ti børn.

Aage Kristensen født den 8. juli 1930 på Rådhusgade 5 i Løgstør. Han blev døbt den 9. november 1930 i Løgstør Kirke. Aage blev konfirmeret i Tårnby Kirke den 16. april 1944, imens familien boede i nr. 9 i barakkerne. Den 20. juli 1952 blev Aage gift med Gurli Inge Christiansen fra bolig nr. 15 i Tårnby Kirke. Aage var arbejdsmand og boede i nr. 9

ved vielsen, mens Gurli var fabriksarbejderske og boede altså i nr. 15.

Erik Kristensen født den 31. december 1931 i Løgstør Sogn. Den 30. september 1945 blev han konfirmeret i Tårnby Kirke. Erik blev også kaldt for ”Denge”. Han blev gift med Conny ”Maler” Hansen fra nr. 10. Denge og Conny boede først i nr. 19 og derefter i nr. 6. De fik to sønner Egon – kaldet Tammes – og Ivan.

Vagner Poul Jensen født den 20. april 1926 i Ålborg. I 1930 boede Vagner sammen med Margrethe og Otto på Rådhusgade 5 i Løgstør. Vagner fulgte med til hovedstaden og boede ligesom resten af familien i barakkerne og blev også gift der. Vagner blev gift i 1950 med Ellen Margrethe. De boede begge på Ugandavej 9.

OTTO'S FAMILIE

Otto blev født i Løgstød Sogn den 7. marts 1908. Han blev døbt den 7. juni 1908. Otto var søn af Jens Nielsen Kristensen og Margrethe Nielsen. I 1916 og i 1921 var Otto i pleje i Oudrup Sogn i Ålborg Amt sammen med broderen Niels Sigsgaard hos Kristen og Petra Østergaard. Ottos mor døde i 1913, og faderen i 1918. I 1925 boede og arbejdede Otto og Niels Sigsgaard som tjenestekarle hos Kristen og Petra Østergaard. Da min farmor blev gift anden gang, var det med Otto.

Else Margrethe Kristensen født den 31. december 1932 i Løgsted Sogn. Hun blev døbt den 18. juni 1933 i Løgsted Kirke. Else Margrethe blev konfirmeret den 12. oktober 1947 i Tårnby Kirke. I 1951 blev hun gift med Frede Ellis Georg Sørensen fra bolig nr. 3. Det er noteret, at de boede Ugandavej 9. I 1954 boede Else Margrethe og Frede i nr. 20 i barakkerne. Else døde i 1980 i Kastrup.

Svend Kristensen blev født den 13. december 1935 på Elmevej 12 i Løgstør. Han blev døbt den 12. april 1936 i Løgstør Kirke. Svend blev konfirmeret den 2. oktober 1949 i Tårnby Kirke. På dette tidspunkt boede familien stadig i nr. 9 i barakkerne. Svend var min biologiske far. Inden jeg blev født, fik Svend et barn med Karen ”Maler” Hansen fra bolig nr. 10. Hvornår dette skete, er jeg ikke helt klar over, da jeg ikke har kunnet finde sønnen, Keld, i nogen kirkebøger. Da Svend døde i 2010, var sønnen blevet adopteret af sin stedfar. Svend og Karen har formentlig været gift. Svend døde den 15. marts

2010 på Rådhusvænget 25 i Kastrup, hvor han havde boet siden 1970’erne med sin anden kone, Kirsten Ellen Svendsen. Han blev bisat fra Tårnby Kirke. Svend og Kirsten fik en datter sammen – kaldet Jeanette.

Rita Kristensen født den 16. maj 1937 på Toldbodgade 6 i Løgstør. Hun blev døbt den 21. november 1937 i Løgstør Kirke. Rita blev konfirmeret den 14. oktober 1951 i Tårnby Kirke. I 1954, da hun var fadder til Doris Sørensen, datter af søsteren Else Margrethe, stod der at Rita boede i nr. 15 i barakkerne sammen med Mogens Olsen og dennes familie. Rita var kæreste med Mogens, og de blev sikkert også gift.

Eva Kristensen født den 31. maj 1938 i Toldbodgade 6 i Løgstør. Hun blev døbt den 20. november 1938 i Løgstør Sogn.

Annalise Kristensen født den 21. april 1941 i Kastrupkrogen i Kastrup Sogn i Tårnby. Hun blev kaldt for Lissie. Lissie blev døbt den 14. september 1941. Hun blev konfirmeret, da de

Tegning af fiskerhusene på Skøjtevej og Kastrup Strandvej udført af Eibert C. Svendsen. Hans far, Eibert født 1863, ejede Skøjtevej 3, da han blev gift med Christine Konradine Lapain født 1863. Eiberts datter var Kirsten Ellen Svendsen, der senere blev gift med Svend Kristensen.
Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, C3

boede i barakkerne i 1955. Den 12. november 1957 fik hun en søn, Johnny Lind Stenros (Kristensen). Johnny blev døbt den 7. september 1958 i Tårnby Kirke. Ved hans fødsel boede Lissie stadig i nr. 9 i barakkerne. Faderen var metalstøber Svend Verner Stenros. Ved fødslen opholdt han sig på Fællekasernen i Fredericia. Svend blev født den 24. marts 1938. Lissie døde i august 2008 i Kastrup. Hun blev bisat fra

Tårnby Kirke. Lissie var en af de få fra min fars familie, som jeg talte med som barn og ung. Hun var rigtig sød og smilende, jeg talte altid med hende, når jeg mødte hende på gaden i Kastrup, så jeg vil tro, at hun boede i Kastrup.

Ella Kristensen født den 12. oktober 1943 i nr. 9 i barakkerne. Den 27. oktober 1943 blev Ella døbt i hjemmet. Ella døde samme år.

Ole Kristensen født den 26. juli 1945 i bolig nr. 9. Ole døde den 8. august 1946 på Københavns Amtssygehus i Gentofte.

Karen Solveig Kristensen født den 22. februar 1948 i nr. 9. Karen blev døbt den 22. februar 1948 på Amtssygehuset i Gentofte. Karen fik senere en dreng og en pige. Jeg kan ikke huske, hvad de hed, men da jeg var 10-11 år, var jeg et år på sommerkoloni, hvor jeg mødte dem. De vidste alt om, hvem jeg var på trods af, at jeg slet ikke kendte dem. I det hele taget var Karen og Lissie de eneste af min fars søskende, som jeg har talt med igennem årene.

For 25 år siden, da jeg fik min første datter, mødte Karen op hjemme hos min mor med en masse legetøj, som hun syntes, at min datter skulle have og lege med, når vi var på besøg hos min mor og far.

Da min biologiske far døde i 2010, var det da også Karen, der mødte op hjemme hos min mor og bad hende om at fortælle mig, at han var død. Jeg har igennem alle årene godt været klar over, hvem min far var, vidst hvor han boede og også tit set ham på gaden i Kastrup. Jeg har dog aldrig følt trang til nærmere kontakt.

KARL OG MARY ENDER PÅ AMAGER

Karl Marinus blev født den 16. december 1900 i Jetsmark Sogn i Hjørring Amt. Han blev døbt den 8. januar 1901 af præsten i hjemmet. Den 25. december 1902 blev han fremstillet i Jetsmark Kirke. Han var søn af husmand Karl Christian Andersen og Tomine født Jensen. I 1901 og i 1911 boede de stadig i Jetsmark. Den 11. april 1915 blev Karl konfirmeret i Jetsmark Sogn. På det tidspunkt boede familien i Skivehus. I 1916 var Karl Marinus tjenestekarl i Jetsmark. Den 5. november 1929 ankom Karl til Ullerup fra Jetsmark sammen med sin bror, Sigurd. I 1930 boede Karl i Kastrup, men opholder sig ved folketællingen på Frederikssundsvej 35 i Ballerup-Måløv kommune.

NABOEN – FRU ANDERSEN

Fra 1944 til 1970 boede Karl Marinus Andersen og Mary Helga Karoline Andersen, født Nielsen, i nr. 12 i barakkerne. Omkring 1971 flyttede Mary til nr. 3 og 4 der blev lagt sammen til en lejlighed på dette tidspunkt. Hun boede i barakkerne indtil omkring 1975.

Den 19. december 1931 blev Karl og Mary borgerligt viet på Kastrup Rådhus.

Karl og Mary fik otte børn født imellem 1930 og 1946, derudover fik Mary yderligere en søn. Langt de fleste blev født i Tømmerup Haveby. Selvom vi med årene havde rigtig meget kontakt med Mary, så kaldte vi

Der var et godt naboskab. Mange familier kom sammen længe efter, de var flyttet fra barakkerne. Inge var gift Nielsen og boede i bolig nr. 5 fra omkring 1948. Hun har æg i hånden fra fru Andersens hønsehus bag hende. Fotograferet omkring 1965-1969.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalkarkiv, B7448

Mary blev født den 13. januar 1909 i Skolegade 2 i Valby i Jesus Kirkens Sogn. Hun var datter af Anders Peter Nielsen og Dorthea Oline Kirstine, født Pedersen. I 1911 boede familien i Rødovre, og faderen var daglejer ved et gartneri. I 1916 var forældrene blevet skilt, og Marys far boede sammen med fire børn og en husbestyrerinde alene i Rødovre. Det var noteret, at faderen var arbejdsmand, som af og til nød fattighjælp. I 1925 boede Mary på Roskilde Børnehjem på Hedegade 12. Hun boede på børnehjemmet sammen med sin lillesøster. Den 5. november 1929 boede Mary Wildersgade 32 i København. I 1930 var Mary tjenestepige på en gård i Store Magleby ved Dragør. Sønnen Svend Aage Andersen boede sammen med Mary.

hende altid fru Andersen. Karl døde i 1954, så ham lærte vi aldrig at kende. Den 16. november 1954 døde Karl, i kirkebogen er stedet angivet til Tåstrup Sygehjem. Han blev begravet på Tårnby Kirkegård. Mary døde i 1981 i Tårnby. Karl og Mary fik otte børn.

Svend Aage Andersen født den 10. juni 1930 på Rigshospitalet i København. Han blev døbt den 7. august 1930 på Rigshospitalet. Ti måneder før hans fødsel opholdt Mary sig i Store Magleby hos arbejdsmand Andersen. Mary var husassistent. Ved hans fødsel står der, at Karl var selverklæret barnefader. I 1944 blev Svend konfirmeret, da de boede på Ugandavej. Svend døde i en trafikulykke den 28. maj 1956. Han blev kørt ned på cykel på Høgsbrovej ved Tømmerupvej af en bus. Ved sin død boede Svend Aage stadig hjemme hos Mary i nr. 12 og arbejdede som arbejdsmand. Svend Aage blev begravet på Tårnby Kirkegård.

Lilly Dorthea Andersen blev født den 28. november 1931 i Tømmerup Haveby. Hun

blev navngivet af moderen den 18. november 1932. Lilly blev døbt den 7. januar 1935 i Tårnby Kirke sammen med broderen Vigo. Hun blev konfirmeret den 30. september 1945 i Tårnby Kirke.

Vigo Karl Andersen blev født den 8. juli 1934 i Tømmerup Haveby nr. 7. Han blev døbt den 7. januar 1935 i Tårnby Kirke sammen med søsteren Lilly. Vigo blev konfirmeret i 1948. Den 8. marts 1958 blev Vigo gift i Tårnby Kirke med ekspeditrice Sonja Søgaard Larsen. Ved vielsen boede de Vittrup Allé 42 i Tårnby. Vigo var på dette tidspunkt arbejdsmand. Sonja blev født den 25. februar 1940 i Rørby Sogn i Holbæk Amt. Hun var datter af tømmermand Ejner Valdemar Larsen og Elly Hansine født Frederiksen.

Edith Edel Andersen blev født den 25. november 1935 i Tømmerup. Hun blev konfirmeret den 2. oktober 1949 i Tårnby Kirke.

Udøbt dreng født den 20. august 1940 i Tømmerup Haveby. Han døde den 6. januar

1941 uden at være blevet døbt. Han blev begravet på Tårnby Kirkegård.

Tonny Per Andersen blev født den 1. juni 1942 i Tømmerup Haveby. Han blev konfirmeret i 1956 i barakkerne. Tonny blev gift med Lissa. Tonny og Lissa var med til rigtig mange af de fester, der blev holdt i vores familie. Det var vel nok den bror, som hans bror, John, var tættest knyttet til. Lisa og Tonny kom en del i vores barndomshjem efter, at vores mor og John flyttede sammen i starten af 1980'erne. Tonny døde den 28. oktober 2007.

Omkring juni 1942 rejste Karl til Grønland for at arbejde. Han var væk i et par år og i den mellemliggende tid måtte fru Andersen klare hverdagen for sig selv og sine nu fem forholdsvis små børn hjemme i Tømmerup Haveby. Der er ikke nogen i min familie, der nogensinde har hørt om, at fru Andersen har været på arbejdsmarkedet. Hvad hun levede af, imens manden var bortrejst, er ikke til at vide. Karl har nok ikke haft nemt ved hele tiden at sende penge

hjem. Det har sikkert været en hård kamp for fru Andersen at få tingene til at række. Hun var hele sit liv vant til at få meget ud af ingenting og har egentlig aldrig rigtigt haft penge imellem hænderne. Det blev efterår november 1942 og kulden har vel stået for døren. Fru Andersen varmede op med koks. Denne koks blev leveret af smed Gotfred Johannes Bruus. Han kørte rundt med koks efter bestilling. Fru Andersen indledte et forhold til Gotfred og blev endnu engang gravid i november 1942. Den søn hun efterfølgende fødte, blev Gotfred dømt til at være far til på trods af, at Karl og Mary stadig var gift. Hvilket de for øvrigt var, indtil Karls død nogle år senere.

Benny ”Røde” Nielsen Andersen blev altså født den 8. august 1943 i Tømmerup Haveby nr. 7. Benny blev døbt den 3. juni 1944 i Tårnby Kirke. Karl var blandt fadderne, så man må gå ud fra, at han på dette tidspunkt var vendt hjem fra Grønland igen. Bennys farhed som nævnt, Gotfred Johannes Bruus. Gotfred blev født den 8. januar 1888 i Vor

Freller Sogn i København. Han var søn af handelskommis Johannes Gotfred Bruus og Agnes Emilie, født Nielsen. Gotfred blev gift med Nathalie Axeline Kristine. Om de var gift, da Mary og Gotfred havde et forhold, ved jeg ikke. Et faktum er det, at Gotfred blev dømt ved Københavns Byret til at være Bennys far. Personligt synes jeg, at det er lidt usædvanligt, at fru Andersens mand ikke vil vedkende sig faderskabet, men foranlediger, at hans kone skulle møde op i retten for at få fastslået faderskabet. Som man vil se, blev Karl og Mary aldrig skilt og fik da også et par børn sammen efter episoden. Benny blev konfirmeret den 6. oktober 1957 i Tårnby Kirke. Benny blev gift med min moster Marian Nielsen fra nr. 11 i 1974. Benny døde den 7. marts 1999 og blev bisat fra Tårnby Kirkegård.

Jørgen Per Andersen blev født den 17. februar 1945 i Tømmerup Barak nr. 12. Han døde den 25. februar 1945, otte dage gammel på Frederiksberg Hospital af åndedrætslammelse. Jørgen blev bisat fra Søndermarks Krematorium.

John Marinus Andersen blev født den 22. august 1946 i nr. 12. Han blev konfirmeret den 2. oktober 1960. Da John var 18-19 år, var han kæreste med min mor, Conny Nielsen, fra nr. 11 i en længere periode. Senere blev han gift med Ulla Willumsen fra nr. 14. Han fik to døtre med hende. De blev dog skilt, inden pigerne nåede skolealderen. Igennem årene havde han stadig et godt øje til Conny, men først da hun blev separeret i 1981, blev de igen kærestes. December 1981 fik de min lillebror Jan sammen. De boede sammen, indtil John døde den 31. december 1995. Han døde af cancer i deres hjem på Nordmarksvej 120 i Kastrup. Her havde de boet siden 1984, og Conny blev boende i lejligheden, indtil hun døde den 15. oktober 2017. John blev bisat den 8. januar 1996 og ligger på Tårnby Kirkegård i Fællesgraven.

Omkring 1971 flyttede fru Andersen fra nr. 12 og hendes søn Benny "Røde" Andersen ind i nr. 3. Sønnen John og hans kone, Ulla Willumsen, boede også sammen med dem i denne lejlighed. På det tidspunkt

Bruno Nielsen i hvid skjorte fra nr. 11 foran fru Andersens i bolig nr. 12 med et fuglebur på væggen.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarliv, B7453

boede der ikke længere så mange i barakkerne. Det betød, at efterhånden som familierne flyttede ud, så slog man lejlighederne sammen. Det vil sige, at lejlighed 1 og 2 blev slået sammen til én lejlighed og lejlighed 3 og 4 til én lejlighed. Kort efter, at fru Andersen og Benny flyttede ind i nr. 3, blev Benny kæreste med min moster Marian, og hun flyttede

ind til dem i nr. 3. Benny og Marian blev gift i 1974. De fik en datter i 1974 og en datter i 1975, imens de boede i nr. 3. Omkring 1975 flyttede de til Kongelundsvejen sammen med fru Andersen.

Fru Andersen havde en lidt speciel historie. Hun var født i Valby og de sidste år af sin barndom tilbragte hun på børnehjem i Roskilde.

Omkring 1970 blev en del af husvildebarakkerne brugt til en brandøvelse for Tårnby Brandvæsen. Først i 1979 var barakkerne ikke længere beboet. Tårnby Sogneråd havde bevilliget penge til opførslen af boligerne i 1925. Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B1181

I 1954 blev hun som sagt enke, og historien lyder, at hendes børn havde lavet en aftale om, at den sidste der flyttede hjemmefra skulle tage sig af hende. Det blev så Benny – også kaldet ”Røde”. Da de flyttede fra barakkerne, var de fleste af bygningerne blevet jævnet med jorden under en brandøvelse i starten af 1970’erne. Efter vi flyttede fra barakkerne i 1971, besøgte jeg ofte fru Andersen og Benny og Marian. Jeg cyklede af og til derud.

Jeg spillede ”Krig” med Marian, eller hvis de unge ikke var hjemme, så snakkede jeg med fru Andersen. Ind imellem kunne vi tage til en nærliggende skov og plukke vilde brombær, eller jeg kunne hjælpe fru Andersen med at pille majscolber fri for majs. Jeg husker stadig, at fru Andersen sad ved spisebordet, der var placeret under et vindue. I gardinet sad der en hel perlerække af forskellige synåle. Så kunne fru Andersen vise mig,

hvordan man stoppede strømper. Hun prøvede skam også at lære mig at hækle og strikke. Det blev jeg nu aldrig helt ferm til. Ind imellem når jeg besøgte dem, så hjalp jeg med at vaske tøj og sikken en omgang. Det foregik med en stor zinkbalje og et gammeldags vaskebræt. Så blev tøjet skrubbet

og efterfølgende skyllet, for derefter at blive hængt op på tørresnoeren, der var hængt op imellem husene. Nogle år senere da fru Andersen, Benny og Marian var flyttet fra barakkerne og til et hus på Kongelundsvej, skaffede Benny dem en vaskemaskine og en rigtig kaffemaskine, men

Putte og Aage boede i nr. 16. Aage arbejdede på Sodavandstapperiet på Ceres bryggerierne på Amager Landevej. Han står da også med en sodavand i hånden. Marian Nielsen fra nr. 11 får et kram, hun bestemte ikke bryder sig om. Fotograferet omkring 1965.
Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B7452

det var nu ikke noget for fru Andersen. Hun vaskede stadig tøjet med vaskebræt, da det jo nok ikke blev ordentligt rent i sådan en maskine. Hun lavede kaffe på gammeldags maner med en gammel Madam Blå kaffekande og en tragt. Vandet blev kogt i en kedel over komfuret med en fløjte, der larmede frygteligt højt, når vandet kogte. Derefter blev Madam Blå stillet på køkkenbordet med en tragt med kaffen i, og så var det bare at hælde det kogende vand ud over bøtterne. Jeg tænker af og til, at det har været et lidt anderledes liv for min moster Marian først at blive kæreste med Benny og senere gift med ham. Han var næsten 15 år ældre end hende og boede hele sit liv sammen med sin mor. Marian var kun 15-16 år, da hun flyttede ind hos dem, og de var sammen indtil Benny døde i 1999. Imens de boede i barakkerne fik Benny og Marian to døtre i 1974 og 1975. Helt frem til 1981, hvor fru Andersen døde, var det fru Andersens opgave at holde huset. Det var vist ikke meget Marian fik lov til at hjælpe til med, da det som regel var Benny, der stod for

det meste af madlavningen. Benny og Marian fik fire børn sammen.

FAMILIERNE

Udover alle disse personligheder, der boede i barakkerne, så var det også tilholdssted for en masse forskellige mennesker udefra. En del af dem, der flyttede derfra, blev ved med at holde til i barakkerne. Jeg tænkte ikke meget over det dengang, men der har nok været en del, som drak tæt og sikkert også nogle, der var lidt ”langfingrede”. Sådan var det godt nok ikke i vores familie, så måske var det derfor, vi blev holdt væk fra sandkassen om aftenen, når der var lidt selskabelighed.

En dag hvor min mormor kom hjem fra arbejde, så hun, at der sad en del mennesker omkring sandkassen med et par ølkanter imellem sig. De drak og hyggede sig. Da hun kom ind, kunne hun godt fornemme, at min morfar kiggede lidt længselsfuldt ud ad vinduet. Efter de havde spist, bankede det på døren og uden for stod der et par af dem, der havde siddet

omkring sandkassen med en ølkasse imellem sig. De spurgte om, de måtte komme ind. De havde jo selv øl med. Til min morfars sikkert store ærgrelse, sagde min mormor: ”Nej, det må I i hvert fald ikke”, hvorefter hun lukkede døren igen.

Hos fru Andersen, der boede bag os, var der til gengæld altid en masse unge mennesker samt en hel del fest og ballade. Det var nok nærmest et tilholdssted for barakkernes ungdom. Ud over festerne

vidste de unge også, at de altid kunne få en bid brød hos fru Andersen. Fru Andersen drak aldrig selv. I alle de år jeg kendte hende, har jeg faktisk kun en sjælden gang set hende indtage alkohol. Det skete af og til, når hun var til en familiefest, at hun drak en snaps eller to, men heller aldrig mere. Hendes børn var unge, da vi var naboer, så det har nok også mere været børnene, der tiltrak festerne. Hun har nok også accepteret, at det var sådan.

Husvildeboligerne fotograferet omkring 1933-1935 med sandkassen i midten foruden ses en flagstang på gårdspladsen.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B1241

Det har måske også været svært for hende at sige fra. Hun blev trods alt alene med sine otte børn i en forholdsvis ung alder og havde ingen partner til at bakke op omkring børneopdragelsen. Jeg ved fra min mormor, at hun af og til blev lidt skuffet over, at fru Andersen ikke sagde fra.

Min familie har fortalt mig, at de fleste faktisk havde arbejde, mens de boede der. Det var altså ikke, som man måske kunne tro, et område med mange arbejdsløse. Selvfølgelig har der nok været nogle, der gik ledige ind imellem, da der var mange ufaglærte, som beboede området. Der var også rigtigt mange meget børnerige familier. Man har boet virkelig tæt, og man kan undre sig over, når man tænker på boligforhold i dag, hvordan man har kunnet være måske 10-12 mennesker på så lidt plads, som der jo var i lejlighederne. Samtidig har man indtrykket af, at der var meget stor gæstfrihed. Faktisk var vores lejlighed én af de største. En del af de andre bestod kun af ét rum til at starte med. Senere blev nogle

af dem dog lagt sammen, så lejlighederne blev lidt større.

/Susanne

Susanne har prøvet at finde så mange som muligt med bopæl i husvildebarakkerne på Ugandavej. Det er et enormt arbejde, hvor hun har været i kirkebøger, folketællinger, skoleprotokoller og en mængde andre kilder. Alle dem med adresse i barakkerne har hun undersøgt familieforholdene for. Det er kun et lille udpluk, der bliver bragt i dette nummer af Glemmer Du.

Livet i frihed for Susanne Nielsen med sin dukkevogn.
Fotograferet omkring 1969.
Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B7454

TÅRNBY STADS- OG LOKALARKIV

Du kan henvende dig til arkivet i bibliotekets åbningstid. Se åbningstiderne for biblioteket på www.taarnbybib.dk

En del materiale kan du finde i TÅRNBY-RUMMET på Tårnby Hovedbibliotek, Kamillevej 10

De lokalhistoriske fotografier fra Tårnby kan du se på www.arkiv.dk

Du kan se de lokalhistoriske udstillinger

MIDT PÅ AMAGER og KASTRUP GLAS på Kastrupgårdsamlingen, Kastrupvej 399
Se åbningstider på www.kastrupgaardsamlingen.dk

PERMANENTE og SKIFTENDE UDSILLINGER på Plyssen, Amager Strandvej 350
Se åbningstider på www.plyssen.dk

Der drikkes kaffe på græsplænen foran dør nr. 11. Døren til nr. 9 er i den anden ende af bygningen. Der holder en bil mellem de to bygninger. Ugandavej ligger bagved og parallelt med det bagerste bygning. Kvinden med ryggen til er Conny Nielsen født i 1948. Det er hendes lillebror, Bruno, der kigger på fotografen.

Fotograferet omkring 1969.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B7447

Vil du være med til at skrive barakkernes historie?

Hvis du har boet i barakkerne, kan du fortælle om dine oplevelser. Det kan også være, du har fotografier fra livet i husvildeboligerne. Arkivet er meget interesseret i din viden. Du kan også fortælle, hvad du ved om de billeder, der er i dette Glemmer Du. Skriv til arkivet på bibliotek@taarnby.dk og fortæl din egen historie.